

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی اردبیل
دانشکده پرستاری مامایی

پایان نامه

دوره کارشناسی ارشد رشته پرستاری اورژانس

عنوان

بررسی رهبری پرستاری یکپارچه و ارتباط آن با حضور گرایی و اثربخشی کاری از دیدگاه
پرستاران مراکز آموزشی درمانی اردبیل در سال ۱۴۰۳

استاد راهنما

دکتر عقیل حبیبی سولا

استاد مشاور

دکتر سعید مهري
آقای علیرضا میرزایی

نگارنده

فاطمه داداش زاده

فصل سال

زمستان ۱۴۰۴

کد پایان نامه: ۱۵۲

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به اهمیت نقش‌های رهبری در سازمان، یک رویکردی از رهبری لازم است تا بتواند به سرعت با بسیاری از چالش‌ها سازگار شود. از میان مدل‌های مختلف رهبری در سازمان پرستاری، مدل رهبری یکپارچه موجب ارتقاء مدیریت کارآمد در مراقبت‌های پرستاری و به دنبال آن بهبود خدمات سلامت به افراد تحت مراقبت می‌شود. این مدل، تاثیر مثبت بر فرهنگ سازمانی داشته و بهره‌وری پرستاران را افزایش می‌دهد، افزایش بهره‌وری نیز منجر به کاهش حضورگرایی می‌شود. این مطالعه با هدف تعیین رهبری پرستاری یکپارچه و ارتباط آن با حضورگرایی و اثربخشی کاری از دیدگاه پرستاران مراکز آموزشی درمانی اردبیل در سال ۱۴۰۳ انجام گردید.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی همبستگی از نوع مقطعی بود که در سال ۱۴۰۳ اجرا شد. تعداد ۴۵۰ پرستار شاغل در مراکز آموزشی و درمانی شهر اردبیل که واجد معیارهای ورود به مطالعه بودند، وارد مطالعه شدند. داده‌های مطالعه توسط پرسشنامه‌های «رهبری پرستاری یکپارچه چو^۱»، «حضورگرایی کرانی باریس^۲» و «اثربخشی کاری لاشینگر^۳» جمع‌آوری و با استفاده از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار برای متغیرهای کمی و فراوانی و درصد برای متغیرهای کیفی) و آمار تحلیلی (تی‌تست، ANOVA، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی) در نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: میانگین نمره رهبری پرستاری یکپارچه $3/85 \pm 1/35$ بود و از بین چهار زیرمقیاس رهبری پرستاری یکپارچه (ویژگی‌های رهبری فردی، عملکرد فردی، تاثیرگذاری بر فرهنگ سازمانی و تعالی

^۱ Seon Mi Cho

^۲ Veysel Karani Baris

^۳ Laschinger

سازمانی)، ویژگی های رهبری فردی بیشترین امتیاز ($3/92 \pm 1/40$) را کسب کرده است. در میان پرستاران شرکت کننده در این مطالعه میانگین نمره حضورگرایی $47/07 \pm 21/870$ بود و ارتباط منفی و معناداری بین رهبری پرستاری یکپارچه و حضورگرایی پرستاران وجود داشت ($p < 0/001$, $P = -0/614$). همچنین میانگین نمره اثربخشی کاری بین پرستاران شرکت کننده $18/53 \pm 5/70$ بود و نتایج نشان دهنده وجود ارتباط معنادار و مثبت بین رهبری پرستاری یکپارچه و اثربخشی کاری پرستاران بود ($p < 0/001$, $P = 0/652$). همچنین نتایج نشان داد که بین حضورگرایی و اثربخشی کاری نیز ارتباط منفی و معنادار وجود دارد ($p < 0/001$, $P = -0/374$).

نتیجه گیری: رهبری پرستاری یکپارچه به طور معنی داری با کاهش حضورگرایی و افزایش اثربخشی کاری پرستاران ارتباط دارد، که اهمیت تقویت رهبری یکپارچه برای بهبود عملکرد و تعهد شغلی پرستاران را تأکید می کند. پیشنهاد می شود برنامه های آموزشی و توسعه رهبری یکپارچه برای مدیران و سرپرستان پرستاری جهت ارتقاء کیفیت خدمات و کاهش حضورگرایی در محیط های کاری طراحی و اجرا شود.

واژه های کلیدی: رهبری پرستاری یکپارچه، حضورگرایی، اثربخشی کاری، پرستاری